

**Az első aranydiplomás évfolyam
jubileumi emlékkönyve
1969-1973**

**NYÍREGYHÁZI EGYETEM
ZENEI INTÉZET**

© NYÍREGYHÁZI EGYETEM ZENEI INTÉZET, 2023

Szerkesztette

Mike Ádám

Lektorálta

Ferencziné dr. habil. Ács Ildikó

Felelős kiadó

Ferencziné dr. habil. Ács Ildikó

Nyomta és kötötte:

Felelős vezető:

1973-ban végzett hallgatók
magyar – történelem – orosz – ének-zene szak

Bujdák Beatrix (Biró Sándorné)
Bodnár Judit (Siket Vilmosné)
Kecskés Ilona (Kovács Tiborné)
Kenyeres Lujza (Jáka Ferencné)
Kerékjártó Alexandra
Király Éva (Szilosné Király Éva)
L. Nagy Katalin
Szabó Ella (Papp Istvánné)
Szilos Zsuzsanna (Mészárosné Szilos Zsuzsanna)
Tóth Ilona
Varga Margit (Hovánszki Jánosné dr.)
Vikár Csaba
Zohány Margit

Kazár Irén (Suhanyecz Jánosné)
Mikola Irén (Sipos Tamásné)
Polgár Julianna (Seres Attiláné)
Szondy Enikő (Dr. Kovácsné Szondy Enikő)

Csujna Mária (Gebri Józsefné)

Ének-zene tanáraik voltak

Tarczai Zoltán
Fehér Ottó
Molnár László
Tarr Gábor
Mozga Klára
Ági Gézáne
Németh Kálmán
Dancs Lajos
Bíró Katalin

Magyar nyelv és irodalom tanáraik voltak

Dr. Margócsy József
Dr. Kovács József
Dr. Bachát László
Dr. Mező András
Dr. Bánszky István
Dr. Katona Béla
Melich Jánosné
Pál György
Turák János
Buda Sándorné
Orosz Béla
Vanczák József
Orosz Gábor

Történelem tanáraik voltak

Dr. Balogh István
Dr. Polányi Imre
Dr. Németh Péter
Szabó Géza
Hársfalvi Péter
Sallai József
Takács Péter
Homoródi Pál

Kedves Jubileumi Évfolyam!

Megtiszteltetés számomra, hogy a Nyíregyházi Egyetem rektoraként köszönhetem Önöket, az első jubileumi okleveles évfolyamot, akik 50 évvel ezelőtt, 1973-ban fejezték be tanulmányaikat a Bessenyei György Tanárképző Főiskolán.

Az Ének-zene Tanszék alapítása és működése az Önök évfolyamával indult el. Tarcai Zoltán alapító tanszékvezető vezetése alatt kezdték meg munkájukat intézményünk jogelődjén 1969-ben.

Az Önök elkötelezettsége, elhivatottsága és tehetsége a zene és oktatás területén kulcsfontosságú volt a kétszakos tanárképzés megalapozása és fejlődése szempontjából. A letett alapok és a kitartó munka nyomán a Nyíregyházi Egyetem Zenei Intézete azóta is virágzó központtá vált, ahol további generációk sajátíthatják el a zenei tudást és oktatást.

Gratulálok Önöknek, az első végzős évfolyamnak, és köszönetet mondok mindannyiuknak az ének-zene területén elért eredményeikért és a zenei oktatás iránti elkötelezettségükért. Önök példaképek a jelenlegi és jövőbeli hallgatók számára egyaránt.

Kívánok Önöknek méltó ünneplést, boldog jubileumi évfordulót, és további sikerekben gazdag, örömteli életet.

Dr. Szabó György

rektor

Kedves Aranydiplomások!

Az *aranyról* általában a gazdagság, a vagyon jut eszünkbe, a fény, a csillogás és pompa. A középkori ábrázolásokon a királyok és szentek megbecsülésnek volt a jelképe. Önök, akik 50 évvel ezelőtt vették kézbe tanári diplomájukat, nem váltak mára sem királyokká, sem szentekké, de meggazdagodtak. A legmagasabb szintű tudás, a bölcsesség, érzelmi és értelmi gazdagság birtokosaivá váltak.

A jubileumi aranydiplomával az egyetem azt ismeri el, hogy becsülettel, kitartással, nagy szorgalommal és odaadással nevelték gyermekeinket a zene szeretetére. Megbecsülésünk jele az új oklevél. Eszmei és szimbolikus értéket képvisel, a kiválóság jelképe. Legyenek rá büszkék, ahogyan mi is azok vagyunk.

Bár az oktatói kar 50 év alatt kicserélődött, a tanszék új helyre költözött, de a magyar zenei nevelés iránt érzett tisztelet és felelősség, az alapítók elhivatottsága átöröklődött. Értéket, követendő mintát jelent számunkra, és meghatározza szakmai és emberi gondolkodásunkat.

Köszönjük, hogy újra körünkben vannak. Önök azok, akik ott voltak képzésünk alapkövének letételénél, akik megkezdték az egyetemet építő munkát, az aranyrögök felkutatását, mely mára, öt évtized múltán, kis ékszerré növekedett.

Köszönetet mondunk munkájukért, és gratulálunk elért eredményeikhez!

Ferencziné dr. Ács Ildikó
intézetigazgató főiskolai tanár

Aranydiplomások

Hovánszki Jánosné dr. Varga Margit

Hajdúböszörmény, 1951. március 20.

Főiskolai tanulmánya:

- Bessenyei György Tanárképző Főiskola, magyar – ének-zene szak, 1969-1973

Másod-diplomája:

- Kossuth Lajos Tudományegyetem, Debrecen – kutató-fejlesztő szakpedagógus

Fontosabb munkahelyei:

- 1973-1978 1. sz. Általános Iskola Hajdúböszörmény – ének-zene
Bocskai István Gimnázium Hajdúböszörmény – ének-zene
- 1978-2017 Óvóképző Intézet Hajdúböszörmény, jelenlegi név: Debreceni Egyetem Gyermekevelési és Gyógypedagógiai Kar – tanársegéd, adjunktus, docens, majd 2013-tól főiskolai tanárként tanította a Kar hallgatóinak az ének-zenei tárgyakat.
- 1991-2016 A Művészeti Nevelési Tanszék tanszékvezetője.
- 2001-2012 A Debreceni Egyetem Gyermekevelési és Felnőttképzési Kar dékánhelyettese.

Szakmai eredményei:

- 1978-2016 – vezette a Debreceni Egyetem Gyermekevelési és Felnőttképzési Kar Leánykarát.
 - Eredmények: Minősítő hangversenyen FESZTIVÁL fokozat, 4 külföldi (Ukrajna, Ausztria, Németország, Románia) és 44 hazai kóruszereplés.
- 2000-2016-ig vezette a Zenei kommunikáció csoportot.
 - Eredmények: ATV felvétel, 2008 – filmfelvétel, 2011 – 30 hazai szereplés.

Tudományos fokozata:

- 2012 – International Personnel Academy, Kijev, PhD fokozatot szerzett.

Tudományos publikációi:

- 1 könyv, 2 belsőhasználatú jegyzet, 2 szöveggyűjtemény szerkesztése, 16 könyvrészlet – ebből 4 külföldön jelent meg, 7 folyóiratcikk – ebből 5 külföldön

jelent meg (Lásd MTMT). Szakmai konferencia előadások: külföldön 9 előadást, Magyarországon 60 előadást tartott hazai és külföldi szakembereknek.

Külföldi kapcsolatai, tanulmányútjai:

- Az ERASMUS Oktatói Mobilitás Program keretében tanított:
 - 2010 – Münchener Katholische Stiftungs-Fachhochschule, Németországban
 - 2011 – Tallini University, Észtországban
 - 2012 – University of Plymouth, Angliában

Közéleti tevékenységei:

- Hajdú-Bihar Zenei Egyesület tagja
- Magyar Kórusok, Zenekarok és Népzenei Együttesek Szövetsége – KÓTA tagja
- Magyar Zeneművészetek és Táncművészetek – ZETA tagja
- Jeunesses Musicales tagja
- Óvó- és Tanítóképző Főiskolák Egyesülete – ÓTE tagja
- Magyar Pedagógiai Társaság tagja

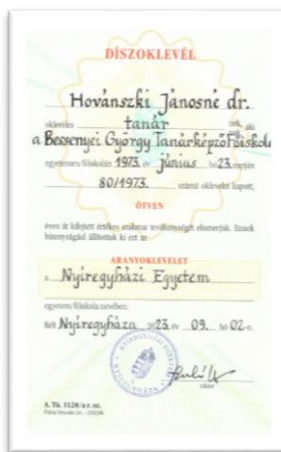
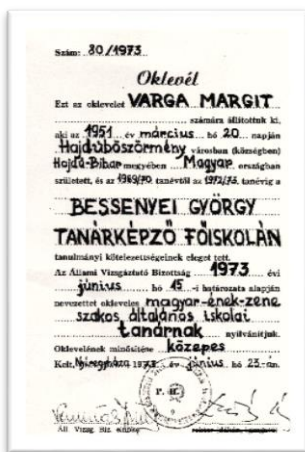
Szakmai és közéleti kitüntetései:

- 1985 – Miniszteri Dicséret
- 2001 – Wargha István Emlékplakett
- 2006 – Rektori Elismerő Oklevél
- 2008 – Pro Facultate Educationis
- 2012 – Tudományegyetemi Karokért Emlékérem
- 2013 – Pedagógus Szolgálati Emlékérem – Emberi Erőforrások Minisztériuma
- 2015 – Brunszvik Teréz-díj
- 2019 – Polgármesteri Elismerő Oklevél – Hajdúböszörmény Város Polgármesterétől
- 2019 – KÓTA díj – tanár kategóriában

Nyugdíjas kori tevékenysége: volt munkahelyén óraadóként dolgozik és továbbra is publikál.

Jelenlegi családi állapot: elvált, két gyermeke (Tímea és Tamás) és egy unokája (Ádám) van.

Ma is hálás szívvel gondol a főiskolai éveire. Köszöni a megszerzett tudást, az átélt élményeket. Volt tanárai közül Tarczai Zoltán, Fehér Ottó és Dr. Margócsy József Tanár urak jelentettek legtöbbet számára. Évfolyamtársaival nagyon jó emberi, szakmai közösséget alkottak, és a kapcsolatot mindmáig tartja legtöbbjükkel.

Jáka Ferencné Kenyeres Lujza

Szeged, 1950. november 4.

Zenészcsaládból származik, így adott volt a késztetés, hogy zenei tanulmányokat folytasson. A Debreceni Kodály Zoltán Zeneművészeti Szakközépiskolában érettségizett /itt oboán tanult/, majd felvételt nyert a Nyíregyházi Bessenyei György Tanárképző Főiskolára magyar – ének-zene szakra, ahol 1973-ban diplomázott. Ez évben a Hajdúböszörményi 2. sz. Általános Iskolában helyezkedett el énektanárként.

Mivel a diploma után nyáron férjhez ment Jáka Ferenchez, aki akkor tanácsai építésügyi hatóságnál dolgozott (szintén vidéken, de nem Hajdúböszörményben, lakásuk viszont Debrecenben volt), így első gyermeke születése után, 1976-tól már nem vállalta a kijárást, így 1979-től a debreceni Ifjúság utcai Óvodában helyezkedett el. Mivel megszerette ezt a munkát, másoddiplomát szerzett a Hajdúböszörményi Óvónőképző Intézetben. Második gyermeke 1981-ben született, a GYES alatt végezte ezt levelező tagozaton.

Óvónőként a zenei nevelés volt a fő profilja, zeneóvodai foglalkozásokat is tartott, valamint a nagyobb közös óvodai rendezvényeket is ő szervezte. 2002-ben a gyermeklétszám csökkenése miatt dolgozói létszámcsoökkentés volt az intézményben, így harmadmagával megszűnt itt a munkaviszonya.

2004-ben nyílt meg a DMJV Szávay Gyula utcai Emelt Szintű Idősothtona, ahol mentálhigiénés munkatársként kapott állást. Fő tevékenysége a lakók szabadidejének megszervezése volt. Különböző foglalkozásokat tartott: agytorna, énekkar, kézműveskedés, torna; valamint ünnepségek megszervezése: karácsony, farsang, Ki mit tud (társintézményekkel karöltve), születés- és névnaposok közös köszöntése kéthavonta zenés műsorral. Nagyon szép, színes élet volt az idős lakók számára. Innen vonult nyugdíjba 2008 nyarán.

Életét a zene mindig betöltötte, a Szent Anna Templom kórusában évekig énekelt, és munkahelyein is azon dolgozott, hogy megszerettesse a zenét és az éneklés örömeit gyerekekkel, felnőttekkel egyaránt.

Gyermekei a szülőket sok mindenben követték, lánya is járt zeneiskolába, oboázni tanult, majd édesapját követve a közigazgatásban helyezkedett el, munka mellett diplomát szerzett a Debreceni Egyetem szociális munkás szakán. Fia a Kodály Zoltán Zeneművészeti Szakközépiskolában végzett basszusharsona szakon, majd a Debreceni

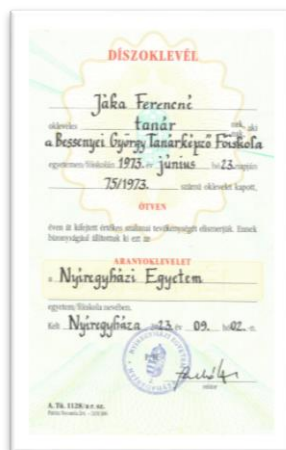
Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán szerzett diplomát. Utána külföldre ment, és a Weimari Zenei Egyetemen szerzett másoddiplomát

Mindketten megházasodtak, lányáék itt élnek Debrecenben, két unokája van tőle. A 18 éves nagyfiú most fog érettségizni, már van egy felsőfokú nyelvvizsgája és egyetemre készül. Nagyon jó kondícióban van, rendszeresen jár edzeni. A 8 éves kislány 3. osztályos tanuló, ő gyerek-fitnessre jár, már országos versenyen is szerepelt szép eredménnyel, valamint az iskolai kosárlabdacsapat tagja is. Fia kint él Németországban, a Wilhelmshaveni Zenekar tagja, itt egy unoka van, egy 9 éves kislány, aki a zenei vonalat viszi tovább, fuvolázni tanul, két nyelven beszél, és karate edzésre is jár.

2021 nyarán sajnos váratlanul elhunyt szeretett férje, így a gyerekek, unokák töltik ki az életét, akik sokat törődnek vele, és ő is – amiben tud – segít nekik, főleg az unokák nevelésében.

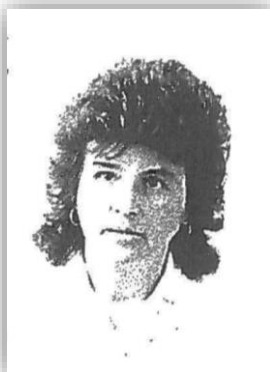
A főiskolai évekre szeretettel emlékezik, tanáraik közül főleg Tarczai Zoltán tanszékvezető úrra, és Fehér Ottó karvezetőre, akik nagy elhivatottsággal és emberséggel tanították a hallgatókat, maximális odaadással adták át tudásukat. A csoport nagyon szerette akkori igazgatójukat, Dr. Kovács Józsefet, és Dr. Margócsy József tanszékvezető urat, akik kedves, jó humorú, közvetlen emberként lopták be magukat hallgatóik szívébe.

Az évfolyamtársaknak remek kapcsolata volt egymással, főleg a kollégiumi élet nagyon szép emlékeket idéz. Nagyon jó közösség volt az első ének-zene évfolyam, meghatározó élmény egy életre szólóan mindenkinek.

Kerékjártó Alexandra

Budapest, 1949. július 6.

A Bessenyei György Tanárképző Főiskolán (jelenleg Nyíregyházi Egyetem) szerzett általános iskolai tanári diplomát magyar nyelv és irodalom és ének-zene szakon 1973-ban.

A pályaválasztás sikeressége után a munkába való elhelyezkedés gondot jelentett. Lakóhelyén kívül busszal és vasúttal (átszállással) elérve vállalt munkát egy szép hegyaljai településen. Akkoriban ott még vezetékes víz sem volt, így az albérlet sem volt komfortos. Ugyanis az iskola egy égre nyíló vaskályhás szobát nyitott udvarral ajánlott fel pedagógus lakásként.

Az előzőek ellentétéként a gyerekek okosak és muzikálisak voltak. Kérés nélkül, lelkesen vettek részt az énekkari órákon. Egyéb zenei foglalkozásokra is szívesen jártak volna, de ezt a pénzhiány megakadályozta. Néhány év után testvérei Budapestre költöztek, így ő is ezt tette. Úgy gondolták a testvérek, hogy lakáshelyzetük így könnyebben megoldódik.

Ebben az időben a főváros sok álláshellyel rendelkezett, így egy külső kerületi általános iskolában helyezkedett el. A szaktárgyak mellett eleget tett az osztályfőnöki feladatainak, és természetesen az énekkari foglalkozások sem maradhattak el. Az iskolaigazgató méltán számított az ének-zene szakos tanártól egy színvonalas iskolai kórusra. Ennek az elvárásnak eleget is tett, a kerületi kórusversenyen többször ezüst és arany minősítésű oklevelet és különdíjat nyert. Rengeteg egyéb versenyen – irodalmin, nyelvészetin, versmondón, népdal-éneklésin – eredményesek voltak tanítványai. A nyári napközis táborban is részt vett különösebb bérezés nélkül.

A küzdelmes munka mellett igyekezett megteremteni a nyugalmat biztosító otthont. A családi ház építése nagy erőpróbát jelentett. Örömmel nyugtázza, hogy két jó testvére van, mindkettőjükre számíthat.

Sajnálja, hogy a nagy távolság miatt a csoporttársaival baráti kapcsolat nem alakult ki. Talán a hátralevő nyugdíjas évek ezt lehetővé teszik. Jól esik, hogy Szilasné Király Éva kitartoan érdeklődött a holléte felől. Köszönetet mond Szabó Ellának is, aki szívvel-lélekkel szervezi az 50 éves találkozó ünnepséget.

Kovács Tiborné Kecskés Ilona

Bagamér, 1951. május 22.

A tanítás, a gyerekekkel, felnőttekkel való foglalkozás közel állt hozzá, hisz Édesapjától – aki mindenben a példaképe volt – a legjobb példákat láthatta, hisz ő is a pedagógus pálya magas fokú művelője volt. A jó példát látva, ő is tanár szeretett volna lenni, így a Bessenyei György Tanárképző Főiskolán tanult tovább, s 1973-ban szerzett magyar – ének-zene szakos diplomát.

1973-ban ment férjhez. Férje Kovács Tibor. 1974-ben született Ilona nevű lánya, aki 1997-ben végzett a Kossuth Lajos Tudományegyetemen, ahol történész és politológus diplomát szerzett majd ezt jogi diplomával is kiegészítette Szegeden. Jelenleg a Magyar Nemzeti Levéltár Hajdú-Bihar Vármegyei Levéltárában dolgozik.

Kovács Tiborné 1973. augusztus 1-től volt a Csapókerti Általános Iskola tanára. Nagy öröm volt számára annak idején ez a kinevezés, hisz mindig lelkesedéssel készült erre a pályára. Szereti a gyerekeket. A tanításon túl kedvelt tevékenységei közé tartozott az osztályfőnöki teendők ellátása, s a gyerekekkel való iskolán kívüli foglalkozás.

Szakmai továbbhaladása érdekében 1978-ban elvégezte az ének-zene, 1980-ban a magyar – komplex szemináriumot. Szerette szaktárgyait. Arra törekedett munkája során, hogy megszerettesse diákjaival is. Megnyugtató volt számára, hogy pályafutása ideje alatt az oktatáson kívül a nevelés több válfajával is megismerkedhetett, illetve gyakorolhatta.

1979-ben az iskola ifjúsági vezetőjévé választotta a kollektíva. Szép és megtisztelő feladatnak érezte ezt a tevékenységet, hisz így az egész iskola gyerekei számára szervezhette a programokat, szabadidős tevékenységeket. Egyik fő feladatának a kirándulások szorgalmazását, a táborok szervezését tekintette. Ezeknek ő maga is aktív szervezője és résztvevője volt. 1982-től 6 éven keresztül vett részt Csillebércen a Barátunk a természet szaktáborban, mint altáborvezető.

Nevelői munkája során mindig arra törekedett, hogy jobbat, újat, tartalmasabbat nyújtson a gyerekeknek. Serkentőnek érezte azt, amikor a következetes jó munkának megjön az eredménye. A szabadidős programok szervezése kapcsán ismerkedett meg a felnőttek, a pedagógusok vezetésével. Számtalan alkalommal örültek együtt egy-egy jól sikerült programnak, rendezvénynek. Ez bátorította – már korábban is – arra az elhatározásra, hogy vállalkozzon a vezetői feladatok ellátására. 1988-ban a közösség vezetőjének választotta. Hogy vezetői munkáját jól és szakszerűen végezze, először

elvégezte a kezdő igazgatók intenzív tanfolyamát, majd pedig a vezetőképzőt. Mindkettőt jó eredménnyel zárta.

Vezetői munkában nagy hangsúlyt helyezett arra, hogy az iskolában az oktatás új szakmai profilt kapjon. Együttesen határozták meg azt a célt, hogy a nevelő – oktató munka színvonalának emelését az iskola sajátos arculatának további formálását, a jobbítás szándékával új programok bevezetését végzik. A Zsolnai Nyelvi Irodalmi Kommunikációs Program, majd a Zsolnai Értékközvetítő és Képességfejlesztő Program szép eredményeket hozott. Mivel ő maga is mind többet szeretett volna tudni Zsolnai József pedagógiájáról, így 1992 októberében elvégezte a Zsolnai József által vezetett Értékközvetítő és Képességfejlesztő Program filozófiai háttere intenzív tanfolyamot.

Mivel a Csapókert iskolája kívántak lenni, egyre nagyobb figyelmet kellett fordítaniuk a gyerekek, és a szülők, a környezet igényeinek kielégítésére. A körülötte zajló sokszínű változások, s hogy a változásoknak megfelelően tudja irányítani az iskolát ösztönözték arra, hogy újra képezze magát.

1994-ben kiváló minősítéssel elvégezte az Eötvös Lóránd Tudományegyetem Neveléstudományi Tanszéke szervezésében a Holland – Magyar Közoktatási menedzserképző tanfolyamot. A tanfolyam sokat segítette abban, hogy korszerű látásmódot, vezetési technikát alakítson ki az iskolában. Ebben jó partnerekre talált kollégáiban. A SWOT analízis segítségével felmérték erős és gyenge pontjaikat, feltárták lehetőségeiket és fenyegetéseiket. S ezeknek megfelelően szervezték a munkát.

Úgy gondolta, a kor sokszínű kihívásai megalapozott tudást kívánnak, ezért döntött úgy, hogy elvégezte a JPTE Holland – Magyar Vezetőképző Közoktatási vezető, menedzser szakát. 2001-ben elvégezte a Pécsi Egyetem Tanárképző Intézetének pedagógia szakát, jeles eredménnyel. A korszerű ismeretek segítették munkájukat.

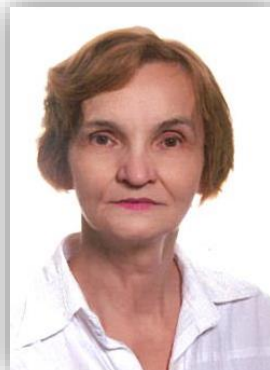
Nagy megtiszteltetés számára, hogy vezetése alatt a nevelőtestület két magas kitüntetés tulajdonosa lehetett. 2001 januárjában vehették át az ENSZ Menekültügyi Főbiztosság kitüntetését a 2000. évi Menedék díjat, 2001. júniusában pedig „Debrecen Város Közoktatásáért” kitüntető címet. Jó érzéssel tölti el a tudat, hogy együtt a nevelőtestülettel nagy dolgokra voltak képesek.

2008 szeptemberétől nagy változás történt szakmai és a magánéletében is. 20 év vezetői munka után átadta a jelképes stafétabotot egy új kollegának, befejezte az aktív munkát, és 2008. december 30-adikával nyugdíjba vonult. Az aktív munkát befejezte, de a sok év alatt szerzett tapasztalatait a szakértői munka terén kamatoztatta.

Dr. Kovácsné Szondi Enikő

Gebe (Nyírkáta), 1951. március 2.

Szülei kiváló, elismert pedagógusok voltak. Édesapja magyar-történelem szakos szakfelügyelő, édesanyja tanítónő, népművelő, kultúrház igazgató. Az általános iskolát lakhelyén, Nyírmeggyesen végezte. A középiskolai tanulmányait a debreceni Kodály Zoltán Zeneművészeti Szakközépiskola klarinét szakán folytatta 1965-1969-ig. Ebben az évben (1969) indult a nyíregyházi Bessenyei György Tanárképző Főiskolán az ének-zene szak, ahová felvételt nyert a történelem- ének-zene szak első évfolyamára. Mindkét szakon kiváló tanárok tanították. Hálás szívvel emlékszik rájuk. Az ének tanszéken úgy éltek együtt tanárok, hallgatók, mint egy nagy család.

Tanárai munkájukkal, tudásukkal követendő példát adtak, nagyban hozzájárultak tanári egyéniségük kialakításához. Zoli bácsi (tanszékvezető) egy főiskolai kiadványban (1994) így fogalmazott: „*munkájuk célja és lényege: dolgozni a szépre-jóra fogékony generáció felnevelése.*” A receptet Kodály már 1929-ben megadta: „Nem kell hozzá más, mint néhány énektanár, aki déli harangszókor nem dobja vissza a maltert a vakolóládába. Akinek lelki szükséglete az a kis munkatöbblet, amire hivatala nem kötelezi, de ami éppen a hivatalos munka ízét, lelkét, értelmét adja meg.”

Munkahelyei:

- Budai Nagy Antal Gimnázium és Szakközépiskola, Nagykálló, 1973–1976
- Esze Tamás Gimnázium és Szakközépiskola, Mátészalka, 1976–1980
- Zalka Máté Ének-Zene Tagozatos Általános Iskola, Mátészalka, 1980–1984
- Városi Tanács Művelődésügyi Osztály, tanulmányi felügyelő, 1984–1986
- Zalka Máté (később: Széchenyi István) Ének-Zene Tagozatos Általános Iskola, 1986–2006

Munkájával összefüggő tevékenységei, melyeket nagy szeretettel végzett és amelyek sok erőt, örömet adtak: továbbképzéseken bemutató tanítás tartása, könyvismertetés, az iskola zenei életének szervezése, műsorkészítés, fellépés egy tanévben több alkalommal is, főiskolai hallgatóknak szakmai gyakorlat vezetés, versenyekre való felkészítés: népdaléneklés, furulya, Éneklő Ifjúság, ének-zene tagozatos iskolák találkozója.

Városi rendezvények: karácsonyi hangverseny, városi gyermekfesztivál, zsűrizés, óvónőknek továbbképzés szervezése, tartása, filharmóniai hangversenyek látogatása a gyerekekkel, női kar vezetése (a tantestület tagjaiból). Különbféle szervezetek munkájában

részvétel: iskolai Széchenyi István Alapítvány, Kodály Társaság, Zeneiskolák Szövetsége, Művészetbarát Egyesület Mátészalka. Kapcsolattartás: helyi általános iskolák, zeneiskola, művelődési ház, Csokonai Színház Debrecen, Művészeti Szakközépiskola, Tanárképző Főiskola Ének-zene Tanszék Nyíregyháza.

Városon kívüli fellépések: Éneklő Ifjúság, ének-zenei iskolák megyei találkozója. Részvétel megyei rendezvényeken, melyre Tarcai Zoltán a Kodály Társaság megyei tagszervezetének elnökétől kapott meghívást: Éneklő Ifjúsági Napok 1994., Zenei Világnap 1995., Bárdos Lajos 100. évfordulója 1999. „Európa Cantat” Kaposvár 1995 – Szabó Dénes karnagy szekciójában, 2 alkalommal szerepeltek Mezőtúron, a Kicsinyek Kórusa Fesztiválon (1996, 1998 Fesztivál Díj).

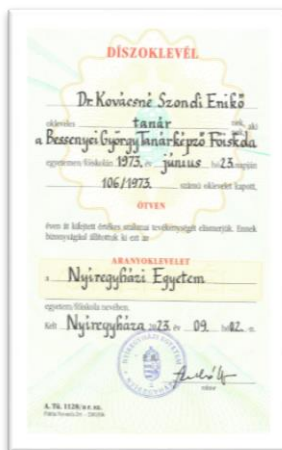
Szintén 1998-ban eljutott kórusával a Nemzetközi Gyermekkórus Fesztiválra, Balatonfüredre. A versenyeken kórusával, arany minősítést kapott. Oklevelek, serlegek őrzik az eredményes kórusmunka emlékét. Fontosnak tartotta a továbbképzést: karnagyi tanfolyam 1974. (működési engedély). Karnagyi Klub Nyíregyháza, Komplex tanfolyam Nyíregyháza, 1981, Kodály Szeminárium 1982, Intenzív tanfolyam 1987/88 Kecskemét. Pedagógiai Nyári Egyetem 1985 Szeged, Báros Szimpózium Debrecen 1992, 1997, 2003, 2004. Történelemtanárok Országos Konferenciája 1992 Budapest. Számítógépes ismeretek 2001, 2002.

Elismerések, kitüntetések:

- „Érdemes Társadalmi Munkás” – 1986,
- Szocialista Kultúráért – 1989,
- Az iskola Kiváló Pedagógusa – 1991,
- Mátészalka Város Érdemes Pedagógusa – 1999 (ez áll legközelebb szívéhez),
- Széchenyi díj (iskolai) – 2003,
- Pedagógus szolgálati emlékérem – 2006.

Férje Dr. Kovács László, magyar-történelem szakos középiskolai tanár 2018-ban meghalt. Házasságukból két fiú született, mindketten jogot végeztek. Négy lány unoka boldog nagymamája. Jelenleg Nyíregyházán él, tagja a Zenebarátok Kórusának (Mátészalka) és a Bárdos Kórusnak (Nyíregyháza).

Tarcai Zoltán írta: „S ha valaki úgy érzi, hogy fáradozása hiábavaló, merítsen erőt Kodály vigasztalóan szép szavaiból: Hisszük, hogy az emberiség boldogabb lesz, ha megtanul a zenével méltóképpen élni. S aki csak valamit is tesz ez irányban, már nem élt hiába.”

Dr. L. Nagy Katalin PhD

1951-2012

Tanulmányok:

- 1973 – Bessenyei György Tanárképző Főiskola, magyar – ének-zene szakos tanár
- 1976 – Országos Népművelési Intézet, karvezető
- 1978 – Kossuth Lajos Tudományegyetem, pedagógia szakos előadó
- 1982 – Kossuth Lajos Tudományegyetem Bölcsészettudományi Kar, egyetemi doktori fokozat (doctor univ.)
- 1997 – Kossuth Lajos Tudományegyetem Bölcsészettudományi Kar, PhD (pedagógiai pszichológia)

Munkahelyek, beosztások:

- 1996-2010 – Tudományos főmunkatárs, Országos Közoktatási Intézet, Program és Tantervfejlesztő Központ
- 1996-2010 – Kutatási konzulens (időszakos), Kodály Zoltán Zenepedagógiai Intézet, Kecskemét
- 1989-2010 – Főiskolai docens, Budapesti Tanítóképző Főiskola, Ének-Zene Tanszék
- 1987-1989 – Szakmai főtítkárhelyettes, Kórusok Országos Tanácsa (KÓTA)
- 1976-1987 – Főiskolai adjunktus, Bessenyei György Tanárképző Főiskola, Nyíregyháza
- 1972-1976 – Énektanár és karvezető, Középfokú óvónőképző szakközépiskola, Nagykovács

Tanított tantárgyak: szolfézs, csoportos hangképzés, kórusvezetés, kargyakorlat, tanítási gyakorlat, óvodai zenei nevelés módszertana, iskolai zenei nevelés módszertana, kóruspróbák

Egyéb szakmai tevékenységek:

- posztgraduális intenzív képzés kórusvezetőknek (1979-1987)
- komplex szakmai képzés óvónőknek, osztálytanítóknak és ének-zene szaktanároknak (1976-1987)

Művészeti tevékenység, karnagyi munka:

- 1972-1976 – Óvónőképző szakközépiskolai leánykar, Nagykovács
- 1976-1987 – A nyíregyházi Bessenyei György Tanárképző Főiskola Női Kara
- 1978-1987 – Szakközépiskolai Leánykar
- 1979-1987 – A Szabolcs-Szatmár Megyei Karnagyi Klub művészeti vezetése

Ösztöndíjak karvezetőként: Németország, Anglia (2 ízben)

Előadások itthon és külföldön: 8 európai országban, az USA-ban és Dél-Afrikában.
Témák: A kórusnevelés köréből (karvezetés, módszertan).

Tudományos munka:

- 1977-1980 – intézményi felmérések
- 1982 – Doktori disszertáció (címe: *Zenei készség- és képességihiányok kompenzálásának metodikai és didaktikai problémái*)
- Lektori tevékenységek (Tankönyvkiadó, Educatio, Keraban, Akadémiai Kiadó, Koma megbízásából)
- Publikációk: 28 magyar, 6 angol nyelvű (1995-2004 között)

Szakmai díjak, kitüntetések:

- „Szocialista kultúráért”, 1983 (Kulturális Miniszter, főiskolai kezdeményezésre)
- „Szocialista kultúráért”, 1985 (Kulturális Miniszter, megyei kezdeményezésre)
- „Zenepedagógiai munkásságáért”- 1989 (Bárdos Lajos Társaság)
- „Éneklő Ifjúságért”- plakett – 1990 (Kórusok Országos Tanácsa)
- „A magyar kórusmozgalomban végzett magas színvonalú művészi munkáért” – 1995 (Kórusok Országos Tanácsa)

Szakmai testületi tagságok:

- Hazai:
 - Magyar Kodály Társaság
 - Bárdos Lajos Társaság
 - Kórusok Országos Tanácsa
 - Magyar Óvodapedagógiai Egyesület
 - Magyar Zene-és Énektanárok Társasága
- Nemzetközi:
 - Nemzetközi Kodály Társaság (IKS)
 - Ifjúsági Kórusok Európai Szövetsége (EFYC)
 - Nemzetközi Zenei Nevelési Tanács (ISME)

Szakmai testületi tisztségek:

- Szaklapoknál:
 - Ének-Szó szerkesztőbizottsági tagság 1987-től
 - Parlando szerkesztőbizottsági tagság 1996-tól
- Szakmai bizottságokban:
 - Érettségi vizsgakoncepciót kidolgozó szakmai bizottsági tagság
 - Alapműveltségi Vizsga Legitimációs Bizottság
 - KOMA (Közoktatási Modernizációs Alapítvány) – ének-zenei szakértő
- Állandó szakmai testületben:
 - Europa Cantat Gyermekkórusok Bizottsága – magyar tag, 1989-1995
 - Magyar Zene és Énektanárok Társasága – 1995-től közoktatási alelnöke

Aktív tevékenység befejezésének éve: 2010

Elhunyt: 2012. november 5.

„Életpályáján soha nem a saját karrierjét tartotta szem előtt. Szakmai gesztusainak középpontjában mindig a magyar zenepedagógia, az 1994-től beköszöntő reformtörekvések nemzetközi hírének és a Kodály-eszmeiség minden időközön túlívelő érvényességének terjesztése állt.”

(Részlet Laczó Zoltán nekrológiájából, Tanító, 2013. január 1. szám)

Mészárosné Szilos Zsuzsanna

Budapest, 1950. szeptember 16.

Alap- és középfokú iskoláit Kispesten végezte: zenei tagozatos általános iskola, zeneiskola (cselló), Semmelweis Ignác Egészségügyi Szakközépiskola. A Bessenyei György Tanárképző Főiskolán, Nyíregyházán végezte a magyar – ének-zene szakot.

1973 szeptemberében Kispesten (Wekerlén, ma Kós Károly Általános Iskola), a 3. számú Általános Iskolában kezdett, mindkét szakját tanította és osztályfőnök is lehetett. Osztályával a mai napig rendszeresen találkoznak. Voltak nála gyakorló tanításon főiskolások a magyar szakos szakfelügyelő javaslatára. Többször tartott bemutató tanítást mindkét tantárgyból.

Nyári táborozáson mindig részt vett, sőt később 10 éven keresztül táborvezető is volt. Szívesen szervezte ezeket a hagyományos táborokat (80-100 fős) főleg Bélapátfalván és Káptalanfüreden. Az úttörőcsapat vezetőjének is felkérték, amit szintén 12 évig vitt. Tehát szervezésből is bőven kivette a részét. De szívesen tette.

1978-ban férjhez ment, két gyermekük van, Károly és Eszter, és két unokájuk. Sajnos, Édesanyja váratlan halála megviselte, majd orvosi javaslatra abba kellett hagynia a tanítást. Végül közös megállapodással elbúcsúzott az iskolától, de – ha szervezett formában nem is – hivatását tovább gyakorolta magántanítványok által. Megelégedéssel és örömmel vonhatja le a konzekvenciát, hogy tanítványai nagy részét sikeresen indította el bölcsész, illetve zenei pályájuk felé.

Később a biztosítási szakmában tevékenykedett hosszú évekig. Nyugdíjasként továbbra is aktívan részt vesz környezete társadalmi és kulturális életében.

Papp Istvánné Szabó Ella

Nyírábrány, 1949. május 1.

Főiskolai tanulmányok:

- 1969-1973 – Bessenyei György Tanárképző Főiskola, (jelenleg: Nyíregyházi Egyetem), általános iskolai tanár, magyar – ének-zene szak

Kiegészítő tanulmányok:

- 1996-1999 – Janus Pannonius Tudományegyetem, Pécs, közoktatás vezető

Munkahelyek, beosztások, tevékenységek felsorolása:

- 1973-1975 – Újfehértói Ének-Zene tagozatos Általános Iskola és Zeneiskola.
- 1975-2010 – Nyíregyházi Zeneiskola (2002-től Vikár Sándor Zeneiskola), ének-zene tanár, kürt tanár, igazgató helyettes, majd 2000-2010 között igazgató.
- 1970-1995 – a Szabolcsi Szimfonikus Zenekar kürtöse.
- 2000-2010 – a Magyar Zene- és Művészeti Iskolák Szövetségének elnökségi tagja, Szabolcs megyei elnök, három alkalommal képviselte országunkat európai konferencián (2004 – Malmö, 2005 – Prato, 2009 – Linz).
- Tanítványai sikeres művészek, zenekari muzsikusok, tanárok, műkedvelők.

Szakmai eredmények, sikerek bemutatása, szakmai díjak:

- A Magyar Népköztársaság Minisztertanácsa Kiváló Munkáért kitüntetése – 1988
- Nyíregyháza Megyei Jogú Város Közgyűlése Oktató – Nevelő Munkáért Vietórisz József díj – 2005
- Artisjus Zenei Alapítvány a zenei oktatásban végzett kiemelkedő munkáért Artisjus díja – 2007
- A Magyar Köztársaság Oktatási és Kulturális Minisztere Apáczai Csere János díja – 2008
- Szabolcs-Szatmár-Bereg Megye Közgyűlése Kölcsey Ferenc kitüntető díj – 2009
- Magyar Köztársasági Elnök Magyar Köztársasági Arany Érdemkereszt kitüntető díja – 2010
- A Magyar Köztársaság Nemzeti Erőforrás Minisztere Pedagógus Szolgálati Emlékérem – 2010

- Nyíregyháza Megyei Jogú Város Önkormányzata Címzetes Igazgató – 2010

Mindezekon kívül dicsérő oklevelek, elismerések a teljesség igénye nélkül:

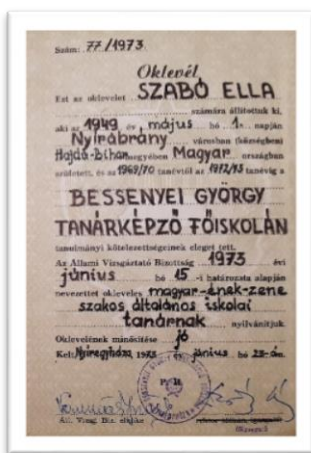
- Egyetemi Ének-Zenei Fesztiválon nyújtott teljesítményért: EZÜST fokozat – 1970
- Egyetemi Ének-Zenei Fesztiválon nyújtott teljesítményért: BRONZ fokozat – 1972
- Bach – Handel – Scarlatti megyei vetélkedő munkájáért – 1985
- A Nyíregyházi Zeneiskola az eredményes munka elismeréséül – 1999
- Nyíregyháza Megyei Jogú Város Polgármestere elismerése és köszönete színvonalas szakmai munkáért – 2002
- A Pedagógiai Műhely, a megye közoktatása, közművelődése érdekében végzett munkáért – 2005
- A Pedagógiai Műhely pályázatán elért III. helyezés – 2005
- Nyíregyháza Megyei Jogú Város Polgármestere az országos zeneiskolai zongoraversenyek során végzett kiemelkedő munkáért – 2007
- A Bessenyei Irodalmi Társaság megyénk szellemi életének gazdagítása érdekében végzett tudományos – kulturális tevékenység elismeréséül – 2007

A cselekvő tevékenység befejezésének helye, éve: Vikár Sándor Zeneiskola – 2010

Jelenlegi családi állapota:

- Férjzett. Férje: Papp István nyugdíjas gépészmérnök, közgazda.
- Lányuk: zenetörténész (Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem).
- Fiuk: informatikus mérnök (Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem).
- Gyermekük öt unokát nevelnek.

Hobby: két kamarakórus (Harmónia, Sto-Lat,) éneklés, kórusvezetés, festegetés, olvasás, angol nyelv tanulása.

Seres Attiláné Polgár Julianna Zsuzsanna

Mezőtúr, 1951. április 4.

Főiskolai tanulmányok:

- 1969-1973 – Bessenyei György Tanárképző Főiskola, történelem- ének-zene szak.
- 1982-ben a kecskeméti Kodály Intézetben hat hetes intenzív tanfolyamon vett részt.

Szakmai pályáját Mezőtúron, a Kossuth Úti Általános Iskolában 1972. szeptemberében kezdte. Itt tanított 2003. júniusáig. Tanár, karnagy. 1975-1985-ig a városi ének-zenei munkaközösség vezetője. 1985-2003-ig az iskola ének-zenei tagozatos munkaközösség irányítója. 1986-1995-ig az iskola pedagógus szakszervezetének vezetőségi tagja. 1987-ben vezető tanár. 1995-1999-ig országos közoktatási szakértő. Szakértői szakterülete: szaktárgyi oktatás ének-zene (általános iskola). 2005-ben leszázalékolták. 2006. szeptemberétől 2017. júniusáig a Mezőtúri Református Kollégium Általános Iskolájában, rész munkaidőben ének tanár, karnagy. Itt fejezte be aktív tevékenységét.

Szakmai eredményei:

- 1973-1994-ig férfikart vezet, akik a polgári temetési szertartásokon énekeltek.
- 1973-1985-ig az iskola kórusa arany minősítéses, 2 rádiófelvétel, országos dicsérő oklevelek és két Év kórusa cím birtokosa.
- 1978 – A Lánc-lánc játéklánc című országos rádiós vetélkedőn 1. helyezett.
- 1985-2003 – A tagozatos Kicsinyek Kórusa, majd nagykórusai folyamatosan arany minősítéses, Országos Dicsérő Oklevelek, 13-szoros Év Kórusa cím birtokosa, 6 rádió felvételük volt.
- 1986-tól napjainkig a Mongol – Agrár Zrt. Népdalkörének művészeti vezetője
- 2003 – Budapest. Örömkoncert a Hősök terén (4000 fős énekkar).
- 1975-2003-ig 34 növendéket indított el zenei pályafutásukon.
- 1993, 1996, 1998, 2000, 2002 – főszervezője a Túri Országos Kicsinyek Kórusa Fesztiválnak.
- 1998-2002 – Arany minősítésű, Aranypáva-díjas gyermek népdalkör vezetése.
- 2006-2017-ig A Mezőtúri Református Kollégium Általános Iskolájának kis- és nagykórusával felléptek egyházi és állami ünnepeken, városi és országos rendezvényeken.
- 2010-től a Mezőtúri Református Kollégium Egyesített Gyermekkórusát irányítja.
- 2013 – Megalapítja a Mezőtúri Református Kollégium Pedagógus Vegyeskarát.
- 2014 – A kibővített Mezőtúri Református Kollégium Pedagógus Kórusa 7 alkalommal turnézott az Omega zenekarral az Oratórium koncerteken.

- 2015 – Gyermekkora meghívott a budapesti Reformációi Gálaestre.

Publikáció:

- 1996 – Az Országos Közoktatási Intézet Program- és Tantervfejlesztési Központ felkérésére az ének-zene munkaközösség tagjaival tantervet írtak: helyi (néphagyományokra építő) általános és emelt szintű ének-zene tanterv 1-6. évfolyamokra.

Munkája során kapott elismerései:

- 1977, 1981 – Kiváló Úttörővezető Kitüntetés
- 1989 – Kiváló Munkáért a Magyar Népköztársaság kitüntetése
- 1992 – PRO URBE díj
- 1997 – Jász-Nagykun-Szolnok Megyéért Díj
- 1999 – Polgármesteri Elismerő Oklevél – városunk közösségi és kulturális életében betöltött példaértékű tevékenységéért
- 2005 – Életműért kitüntetés (Mezőtúr); Pedagógus Szolgálatért Érdemrem
- 2012 – Szegedi Kis István-díj (Mezőtúri Református Kollégium)
- 2013 – Nagy Kálmán Pedagógiai Díj (Mezőtúri Református Kollégium Általános Iskolája)
- 2015 – Életműért kitüntetés - Mezőtúr Város Önkormányzata
- 2016 – Református Nagykunságért Pedagógiai Díj (Nagykunsági Református Egyházmegye)
- 2018 – Mezőtúr Város Díszpolgára; Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Pedagógiai Díj
- 2022 – KÓTA-díj, Tanár kategória

45 évi boldog házasság után 2017-ben megözvegyült. Két leánygyermek édesanyja. Otília pedagógus, Orsolya humán-erőforrás szakember. 3 unokája van. Zsófi egyetemista, Ákos technikai végzettséget szerez, Emilia óvodás. Szerető, összetartó családban élnek, segítik egymást.

Nyugdíjas kori tevékenységek:

- a Bodoki-Fodor Helytörténeti Egyesület a Szivárvány Népzenei Egyesület vezetőségi tagja
- az 50 éves Mongol- Agrár Zrt. Népdalkörének művészeti vezetője
- Kutatómunka után megírja a Mongol – Agrár Zrt. Népdalkörének 50 éves krónikáját

Aktív napjait a tanítás öröme töltötte ki, állandóan szerető gyermekekkel körülvéve. Boldognak és szerencsésnek érzi magát, mert az életében azt csinálhatta, amit nagyon szeretett. Taníthatta, lelki gazdagságra nevelhette diákjait a zenén keresztül is, és eredményesen dolgozott a felnőtt kórusaival és népdalkörével. Sikertől megvalósítania a szeretet – megismerés – tudás lélektani egységét.

Siket Vilmosné Bodnár Judit

Mátészalka, 1951. július 6.

1969-ben nyert felvételt a nyíregyházi Bessenyei György Tanárképző Főiskola magyar – ének-zene szakára, ahol ekkor indult az énektanári képzés. Sok éves zeneiskolai tanulmányai ösztönözték a jelentkezésre. Szeretettel emlékszik vissza a tanszék tanáira: Tarcai Zoltán és Fehér Ottó tanár urakra, a csoporttársakra, a vidám kollégiumi évekre és a kórustevékenységre. Az éneklés mindennapi jelenléte erősen összekovácsolta a kis létszámú csoportot.

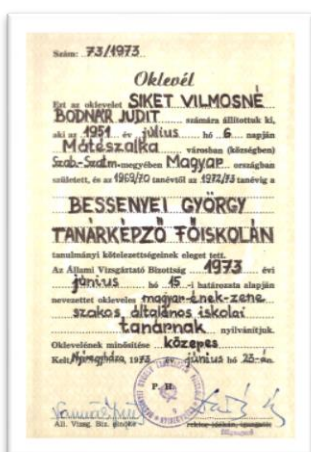
Férjhezmenetele miatt egyéni levelező hallgatóként végezte a negyedik évfolyamot és ezzel párhuzamosan elkezdte tanári pályafutását a kocsordi iskolában 1972-ben. A következő évtől mátészalkai Hősök terei Általános Iskolában tanított 15 éven át. Igazgatójának, Erdős Jenő úrnak – aki az énekkari munkát mindenek elé helyezte – sokat köszönhetett. Kórusával állandó résztvevője volt az Éneklő Ifjúság mozgalomnak. 1988-tól átkerült a város 5. Sz. Ált. Iskolájába (ma Képes Géza nevét viseli). Ott is elsősorban énektanári hivatását kedvelte, néha két kórust is vezetett. Iskolai és városi ünnepségek, karácsonyi koncertek állandó szereplői voltak. Az iskolában francia nyelvoktatás is folyt, 11 éven át rendeztek francia nyelvű drámafesztivált, ahova magyar, francia és román csoportok is érkeztek. Francia dalokkal, musical részletekkel (Rómeó és Júlia, Nyomorultak) szerepeltek a gyermekkórus tagjai. Ő maga is egy évet fordított a nyelv tanulására, a tantestület tagjaiból is kórust szervezett, amellyel felléptek többek között a budapesti Francia Intézetben is. A Nyomorultak c. musical zenei montázsával olyan nagy sikert arattak, hogy a gyermekkar meghívást kapott egy franciaországi körútra, amely során 7 városban léptek fel.

A magyar nyelv és irodalom tanítása során is sok sikerélménye volt. Számos tanítványa eljutott anyanyelvi versenyekre. Szívesen emlékszik vissza Margócsi József és Bachát László tanár urakra, és az ő szigorúságukra. Aki Bachát-tanítvány volt, az még a mai napig birtokában van a megtanultaknak.

A tanítás mellett az iskolában tagozatvezetőként, osztályfőnökként, szakszervezeti titkárként is tevékenykedett. Néhány évig a megyei Pedagógiai Intézet ének-zenei szaktanácsadója volt, ami nyugdíjba vonulásával 2007-ben fejeződött be. Tanári hivatását mindig nagy odaadással végezte, amit kitüntetésekkel, oklevelekkel ismertek el. 1987-ben Minisztériumi dicséretben részesült eredményes munkájáért. 1993-ban az 5. Sz. Ált. Isk. Kiváló pedagógusa lett és az Éneklő Ifjúság hangversenyen való szereplésért bronz

plakettel jutalmazták. 1998-ban az iskola Képes Géza Díjat adományozott számára kimagasló pedagógiai munkájáért. 2005-ben a Mátészalka város Érdemes Pedagógusa Címmel tüntették ki. 2006-ban tehetséggondozó munkájáért és a francia nyelvű gyermekfesztiválokon elért sikerekért kapott elismerő oklevelet. 2020-ban az iskola Képes Diplomát adományozott neki az intézmény szellemiségéhez méltó, példaértékű nevelő, oktató munkájáért.

Családja is mindig fontos volt számára. Férjével boldog házasságban éltek, két lányuk született. Nyugdíjazása idejére megérkezett első, majd második unokája is, akiknek nagy odaadással „magán bölcsődét”, „óvodás fejlesztőcsoportot”, majd pedig „egyéni tanulószobát” tartott és tart most is. Unatkozni nincs ideje, sokat olvas, varrogat, és visszajár egykori iskolájába – önkéntes mentorként korrepetálja a hátrányos helyzetű tanulókat. A mai napig élete része a kóruséneklés – ami a főiskolán ejtette rabul. Alapító tagja a 30 éve működő rangos mátészalkai Zenebarátok Kórusának (Páter Tamás Alajos Alapítvány országos 1., 2. helyezett, Kállai kettős kétszeres Nagydíjas, Pro Urbe díjas, Gála Kórus, többszörös arany diplomás) és énekel a fehérgyarmati Erkel Ferenc Városi Vegyeskarban is.

Sipos Tamásné Mikola Irén

Mezőtúr, 1949. augusztus 10.

Tanulmányok:

- Bessenyei György Tanárképző Főiskola, 1969-1973, történelem – ének-zene szak.

Tanári tevékenység:

- 1973-1981 – Bartók Béla Zenei Általános Iskola, Mosonmagyaróvár ének-zenetanár, karnagy. Énekkarával évről évre részt vett az Éneklő Ifjúság minősítő hangversenyein, ahol az akkori minősítési rendszer szerint aranyérmet kaptak. Furulya együttesével rendszeresen szerepeltek a város rendezvényein.
- 1981-1987 – Bartók Béla Zenei Általános Iskola, Győr ének-zenetanár, karnagy. Kamarakórusaival és a felsős énekkaral többször felléptek Győrben és Pécsen.
- 1987-2007 – Fekete István Általános és Szakképző Iskola, Győr történelem – ének-zenetanár, karnagy, furulyatanár. Az itt létrehozott nagy létszámú kórusával a győri Éneklő Ifjúság hangversenyein arany minősítést kaptak. Az iskolának hagyományt teremtett a Tavaszi Hangverseny nevű zenei rendezvénnyel. Munkaközösség vezetőként segítette, szakmai tapasztalataival, hozzáértésével irányította a rábízott szakterületek munkáját. 2006. augusztus 10-én ment nyugdíjba.

Egyéb szakmai tevékenységek – városi megbízatások, szervezések:

- 1993-2004 – szaktanácsadó. Győr város és környéke általános iskoláiban tanító énektanárainak többszöri bemutató tanítás, az énekkarok eredményes működéséhez szakmai tanácsadás, továbbképzések szervezése és vezetése.
- 1999-2011 – Karnagi Klub szervezése, vezetése.
- 1997-2002 – Énektanári Műhely szervezése, vezetése, működtetése, publikálás. Zenetörténeti tanári kézikönyv írása tanítási tapasztalat alapján. Területe: a táncok tanítása az adott zenetörténeti korokban.
- Furulyafesztivál elindítása, szervezése a város iskoláiban tanuló furulyaegyütteseknek 1993-tól napjainkig.
- Városi népdaléneklési versenyek szervezése, zsűrizés 1993-2014.
- Városi Éneklő Ifjúság szervezése, zsűrizés 1999-től napjainkig.

Egyéb szakmai tevékenységek – országos rendezvények szervezése:

- 2014 és 2017 – Győri Országos Zenei Nevelési Konferencia 5 főből álló szervező bizottságának tagja.
- 2012 – XXI. Éneklő Ifjúság Szakmai Napok győri szervezője.
- 1984 óta a Győri Pedagógus Énekkar tagja, titkára, szólamvezetője, új művek betanítója.

Külkapcsolatok szervezése:

- 1996 – kapcsolatépítés a Székely Dalegylet Férfikórusával
- 1997 – kapcsolatépítés a Dunaszerdahelyi Kodály Zoltán Általános Iskola kórusával

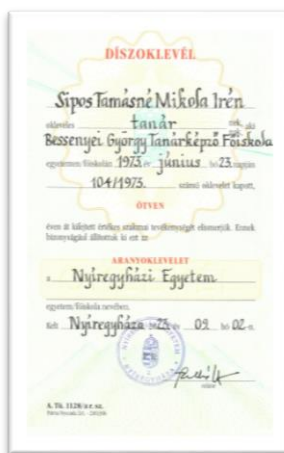
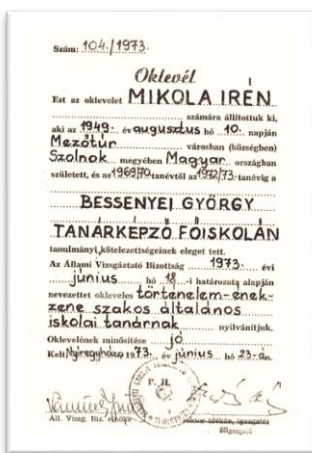
Kitüntetései:

- 1979 – Miniszteri Dicséret
- 1999 – Főtanácsosi cím – Győr Megyei Jogú Város Önkormányzata
- 1999, 2000, 2006, 2009, 2019 – Oklevél és emléklap a Győri Pedagógus Énekkar tagja és titkára részére a 15 éves kórustagság, a 25 éves kiemelkedő teljesítménye, az énekkarban végzett szólamvezetői és betanítói munkáért elismeréséül – Győr Megyei Jogú Város Polgármestere és Önkormányzata
- 2000 – Révai Miklós Emlékérem – Győr Megyei Jogú Város Közgyűlése
- 2005 – Bissinger József Emlékérem – Győr Megyei Jogú Város Közgyűlés
- 2007 – Pedagógus Szolgálati Emlékérem
- 2019 – Diszoklevél a Győri Pedagógus Énekkar titkára részére a magyar zenekultúra szolgálatában végzett kiemelkedő munkásságáért a kórus megalakulásának 70. évfordulóján – KÓTA
- 2022 – KÓTA-díj, Mecénás kategóriában

Nyugdíjas kori tevékenységek:

- Óraadó ének-zenetanár, karvezető, furulyatanár több intézményben.

Férje, Sipos Tamás gépészmérnök 1976 óta házasok. Fia, Tamás 1980-ban született, építőmérnök. Purbachban él. Két kislánya Sára és Izabell. Lánya, Judit 1984-ben született igazságügyi ügyintéző. Férjével és 4 éves kislányával Budapesten élnek.

Suhanyecz Jánosné Kazár Irén

Nyíregyháza, 1951. március 20.

Suhanyeczné Kazár Irén Katalin a Bessenyei György Tanárképző Főiskola (jelenleg Nyíregyházi Egyetem) történelem – ének-zene szakán diplomázott az 1972/73-as tanévben.

Diploma után egy évig volt a Tanárképző Főiskola II. számú Gyakorló Iskolájának szakvezető tanára. 1975-ben hívták a mai Vikár Sándor Zeneiskolába, ahol magánéneket tanított, majd 1986-tól nyugdíjazásáig, 25 évig az intézmény igazgató helyettese volt. Zeneiskolai munkájával párhuzamosan 1976-tól 1986-ig óraadóként tanított a Bessenyei György Tanárképző Főiskola ének tanszakán. 1986-tól a Nyíregyházán megalakuló Művészeti Szakközépiskola óraadó tanára volt 2010-ig.

Pedagógiai munkája mellett sokat koncertezett, a Filharmóniai hangversenyek, városi kulturális események rendszeres énekes szólistája volt. A Nyíregyházi Vegyeskar tagjaként, szólistájaként a hazai és külföldi versenyeken csodálatos sikereket ért el.

Zenei pályára irányított növendékei közül többen zenetanárként, illetve kamara- és énekművészként tevékenykednek.

Szakmai eredményei:

- 1971 – Ádám Jenő Országos Énekverseny Komló I. díj
- 1985 – Országos Kamarazene Verseny Székesfehérvár I. díj
- 1988 – Országos Kamarazene Verseny Székesfehérvár I. díj Tanári Különdíj
- 1996 – Ádám Jenő Nemzetközi és Országos Dalverseny Szolnok Különdíj
- 1998 – Simándy József Országos Énekverseny Szeged Különdíj

Kitüntetései:

- 1989 – Szocialista Kultúráért díj
- 2002 – Arany Katedra miniszteri kitüntetés
- 2005 – Tanácsosi cím

Jelenleg is tanít hangképzést a Szent Atanáz Hittudományi Főiskolán és a Móricz Zsigmond Színházban.

Férjét, aki tervező-mérnök volt, 14 éve elvesztette. Két gyermeke van, mindketten zenészek. Viktória hegedűtanár, Szilárd fia a Szegedi Szimfonikus Zenekar ütőhangszeres

művésze. Unokái Flóra, aki középiskolás, képzőművészeti téren jeleskedik. Szilárd New Yorkban a Bard College trombitaszakos hallgatója.

Életpályájának összegzése: „*Boldog vagyok, hogy egész életemben azzal foglalkozhattam, foglalkozhatok, amit szeretek: TANÍTOK.*”

Szilosné Király Éva

Pátroha, 1951. március 12.

10 éves korától a Kisvárdai 1. sz. Általános Iskola zenetagozatán tanult, ekkor kezdett zongorázni is. Ezek az évek meghatározták a későbbi pályaválasztást. A Bessenyei György gimnáziumból a jeles érettségit követően jelentkezett a nyíregyházi főiskolára.

Végzettségek:

- 1973 – Bessenyei György Tanárképző Főiskola, magyar – ének-zene szak
- 1977 – Eötvös Lóránd Tudományegyetem Bölcsészettudományi Kar, magyar nyelv és irodalom szak

Tanári tevékenységét a Budakeszi Ált. Isk. és Gimnáziumban kezdte 1973 őszén. Itt főként éneket tanított, ami a zenetagozatos osztályokban nagy élményt jelentett. Saját osztályaiban magyart is tanított. A kórusal az iskola ünnepélyein, a falu évfordulóján, illetve járási bemutatókon szerepeltek. Ének munkaközösség-vezetőként is tevékenykedett. Az itt töltött 10 évet megszakították a két gyermeke születését követő gyermekgondozási évek.

Lakhelyváltozás után került Budapest XX. kerületének egyik új iskolájába, ahol elsősorban magyart tanított és a humán munkaközösség vezetője volt. Tehetséges tanítványai kerületi vers- és prózamondó versenyeken értek el kiváló eredményeket. Első munkahelyéhez hasonlóan itt is örömmel szervezte a gyerekek tanórán kívüli ismeretszerzését. Rendszeresek voltak a Zeneakadémia „Mesélő muzsika” előadásai, illetve az Ifjúsági Operabérlet látogatásai. Emellett sok múzeumi élmény és kirándulás gazdagította az iskolai nevelést. 1990-ben Művelődési Miniszter Dicsérete kitüntetését kapott.

Minőségi ugrást jelentett a Bem József Óvónői Szakközépiskola magyar-ének szakos tanári állásának elnyerése 1991-ben. A nagy létszámú intézményben színvonalas oktatás folyt, jó alkotói légkör uralkodott a tantestületben. A kiemelkedő munkáért elnyerték a „Budapestért” díjas középiskolai tanár címet. Tanítványai a Széphalmi Anyanyelvi és a győri Kazinczy Szépkiejtési Versenyeken több ízben is az élmezőnyben végeztek. Szinte minden évben érettségiztetett, rengeteg diákja választotta a pedagógus pályát. A sorozatos összevonások és névváltozások sajnos elvették az intézmény fő képzési irányát, s az egészségügyi valamint a szociális szakok kerültek túlsúlyba.

Továbbképzések:

- 1974-1976 – Zeneakadémia 2 éves továbbképzés gyakorló tanároknak
- 1999 – OKJ 33464101 számítógép-kezelő-használó szakképesítés
- 1999 – ELTE Bölcsészettudományi Kar, Napjaink irodalma
- 2003 – KREA-TEAM BT. Pedagógiai Stúdió, Tanulásmódszertan
- 2003 – Nemzeti Tankönyvkiadó Rt., Magyartanítás az ezredfordulón
- 2004 – Sulinova, Közép-és emelt szintű érettségi vizsgáztató

2010-ben vonult nyugdíjba a VIII. ker. Ludovika téri, ekkor már Raoul Wallenberg Humán Szakképző Iskola és Gimnázium nevű intézményből. Azóta kedvelt időtöltése az olvasás, kirándulás, bel- és külföldi utazások. Már 23. éve énekel a Csilihez tartozó Pesterzsébeti Városi Vegyeskarban. 10 alkalommal énekelte az oratorikus zeneirodalom remekeit a Dohnányi zenekarral Hollerung Gábor vezényletével a MŰPA-ban az Énekel az Ország rendezvényein.

Boldog, harmonikus házasságban él nyugdíjas férjével már 46. éve. Két gyermekük született. A fiuk közgazdász, jelenleg külföldön él a családjával. A 14 éves leány- és 10 éves fiúunoka ott tanul és sportol kiváló eredményekkel. Lányuk zeneközelsben maradt. Sokáig csellózott a Műegyetemi Zenekarban. 10 éve már a MŰPA-ban dolgozik férjével együtt.

A főiskola kiváló szakmai, módszertani alapokat adott. Pontosságra, lelkiismeretességre, az egyéni és közösségi értékek fontosságára, tiszteletére nevelt. Örökre emlékeztetése maradtak Dr. Margócsy (Jocó bácsi), Bánszky, Bachát tanár urak előadásai. Az ének tanszék igazi otthonná vált Tarcai Zoltánnal, Fehér Ottóval és Molnár tanár úrral. Feledhetetlen a drága Gönczy Gabi néni sok-sok segítsége ének gyakorlatvezetőként. Az oktatóink teljes tudásukat szerették volna átadni az első fecskéknek, amiért csak hálával tartozunk. Gyönyörű, élménydús négy évet töltöttünk a kollégiumban, ami nagyon összekovácsolt bennünket.

Zohány Margit

Debrecen, 1950. november 6.

Főiskolai tanulmányait a Bessenyei György Tanárképző Főiskola magyar – ének-zene szakán végezte. 1973-ban alapfokú könyvtárosi, majd 1987-ben könyvtárkezelői szakvizsgát tett Debrecenben.

Az 1972/73-as tanévben tanulmányait egyéni levelező úton folytatta, ugyanis állást ajánlottak neki lakóhelyén. 1972. szeptember 1-jétől a Hajdúböszörményi 3. sz. Általános Iskolában (későbbi neve Bethlen Gábor Általános Iskola) kezdett dolgozni. Eleinte csak az éneket tanította, mert 1978-ig úttörőcsapat-vezetéssel bízták meg felettesei. Az 1978/79-es tanévtől osztályfőnök lett, ettől kezdve mindkét szakját tanította végleges nyugdíjba vonulásáig.

Az 1980/81-es tanévtől iskolája A szakos (később humán) munkaközösségét irányította 2008 júniusáig. 35 éven át iskolai énekkart szervezett. A gyerekek lelkesedésének köszönhetően szép eredményt ért el a kórusa. 1978-ban és 79-ben a Magyar Rádió Éneklő Ifjúság műsorában énekeltek. Az Éneklő Ifjúság mozgalom versenyein többnyire arany minősítést kaptak, és a megyei gálaműsorra több alkalommal hívták meg a „Tücsökhang”-ot.

10 éven át működtette (1978 - 1988) a Kincskereső Irodalmi Önképző Kört iskolájában. Városi, megyei, országos szintű irodalmi, anyanyelvi pályázatokon, versenyeken vettek részt tanulói, gyakran sikeres eredménnyel. Az iskola kulturális tevékenységeinek szervezője volt, a város ez irányú munkájába is bekapcsolódott.

A szakmai továbbképzéseken rendszeresen részt vett, az ott tanultakat a mindennapokban hasznosította. Mindkét szakján bemutató órákat tartott a városi munkaközösségek kérésére. Minden osztálya rendszeresen kirándult busszal, kerékpárral, gyalogosan. 12 éven át vitte tanítványait vándortáborba hazánk különböző tájaira.

A Bethlen Gábor Általános Iskola mindenkori vezetősége mindig megbecsülte a munkáját. A rendszerváltás előtt a kornak megfelelő elismerésekben részesült.

2007. november 6-án lett nyugdíjas. Az akkor még 6.-os osztályát azonban 2010 júniusában még elballagattatta. Ugyanabban az intézményben zárta aktív tevékenységét, ahol kezdte a pályáját. Nyugdíjas évei tartalmasak. Irodalmi, zenei előadásokat tart a város különböző klubjában, hangversenyekre, kiállításokra, színházi előadásokra jár. Hobbija az olvasás, kirándulás.

A főiskolai csoporttársak többségével a mai napig is tartják a kapcsolatot. Gyakran felidézik a főiskolai éveket, melyek alatt egy életre szóló szellemi útravalót kaptak. Kivételes helyzetben voltak ők 1969-ben, ők lettek az első „énekesek” a főiskolán. Induláskor az ének-zene tanszéknek mindössze 18 hallgatója volt. Szinte családi hangulat vette körül a kis csapatot. Áldott emlékü tanszékvezető docensüket, Tarcai Zoli bácsit nem „urazták”, hanem a nevén szólították. Nagyon szerették és rendkívül tisztelték őt. Nemcsak hatalmas tudását osztotta meg a leendő tanárokkal, hanem példamutatásával emberségre, tisztességre nevelte őket. A tanszék többi tanárával is közvetlen volt a hallgatók kapcsolata. Fehér Ottó karvezető tanár úr pontosságát követelt meg. Az akkor még maroknyi kórusát többféle versenyre benevezte, s bizony alaposan megoldoztatta a siker érdekében.

A magyar nyelvészeti tanszék vezetőjére, a rendkívül szigorú, de emberséges Bachát László tanár úrra a mai napig is nagy tisztelettel és szeretettel gondol a fenti sorok írója. Neki köszönheti a jól sikerült szakdolgozatát. Sok szép emléke kötődik a Bessenyei György Tanárképző Főiskolához (ma Nyíregyházi Egyetem).

